

но и безъ да сж Ме видѣли!
Следъ туй беседва, съ погледъ благъ,
съсь всички. Въ свѣтина изгрѣла —
предъ тѣхъ се скри невидимъ пакъ.

Ненчо Савовъ

КОГАТО БѢХЪ МАЛЪКЪ

Селото ни бедно
Безъ храмъ бѣ остало,
Та ходѣхме въ църква,
Голѣмо и мало,

Въ съседното село —
Въ поляната равна.
Великдень бѣ — помня —
Макаръ и отдавна,

И всѣки възрадванъ,
Христосъ че възкресе,
За въ село свещица
Въ ржце си понесе.

И сякашъ верига
Звезди се заниза,
Отъ църквата, долу,
Къмъ първата хижа,

Изъ козя пжтека —
На горе възвила!
И днеска ме радва
Картината мила!

Чичо Стоянъ

